

[Grønning.]

ker den erhvervsmæssige Aktivitet. En videregaaende Udvikling af Planteavlsproduktionens Muligheder er delvis blevet hemmet af de foregaaende Aars lette og billige Tilgang af udenlandske Raastoffer, og denne lette Adgang til Køb af egnede Raastoffer har heller ikke hidtil bidraget til at skabe Forstaaelse af Sagens Betydning hverken hos de faglige eller hos de politiske Ledere af vort Landbrugs tekniske og økonomiske Udvikling.

Til Trods herfor vilde Selvforsyningsbestræbelserne inden for de enkelte Landbrugsbedrifter utvivlsomt være betydeligt længere fremme, end Tilfældet er, om de økonomiske Muligheder herfor havde været til Stede, idet en rigelig Tilgang af hjemmeavlede Raastoffer paa mange Maader vil lette Produktionens Opretholdelse i vanskelige Tider og i det lange Løb ogsaa give Grundlag for den billigste Produktion, men de højst utilfredsstillende økonomiske Forhold, der har været raadende for Landbruget i den lange Aarrække, den nuværende Regering har staaet for Styret, har simpelt hen ikke tilladt Landbruget at følge med i den tekniske Udvikling. Derfor staaer vi nu i en yderst prekær Situation og over for at skulle begynde paa Ensileringsomraadet paa et Tidspunkt, hvor vi burde have været langt fremme, som Tilfældet er i en Række andre Lande.

Den afgørende Hindring for, at vi ikke er naaet med i den Udvikling, som just i den nuværende Tid kunde have tilført det danske Landbrug og det danske Samfund store Fordele, er derfor af økonomisk og skattemæssig Karakter. En forøget Planteproduktion med tilhørende Konservering af visse Afgrøder kræver mere Arbejdskraft, end der nu almindeligt anvendes i det danske Landbrug, og dermed ogsaa mere Driftskapital, men Ejendomsskatternes voldsomme Stigning i Forbindelse med lave Produktpriser har i Aarenes Løb udtømt Landbruget for den nødvendige Driftskapital og hindret Erhvervet i at udnytte de Muligheder, den førnævnte tekniske Udvikling har stillet til Raadighed. Derfor maa Staten træde til med sin Laaneverksamhed, snart til Gennemførelse af tidssvarende Staldhygiejne, snart til Bygning af Ensilagebeholdere, og hvis de nuværende Forhold skal vedvare blot en kort Tid endnu, nærmer vi os snart det Tidspunkt, hvor Staten maa finansiere alle Nyanlæg samt den almindelige Vedligeholdelse af Landbrugsbygninger, som i meget stor Udstrækning

har maattet stilles i Bero under de nuværende Forhold.

Det heldige i denne Udvikling tror jeg ikke paa, den er ogsaa i stor Udstrækning gennemført under konservativ Modstand. Vi har ikke medvirket til den Fordobling af Ejendomsskatterne, som Regeringen har gennemført i den lange Række af Kriseaar, hvor Landbruget i Forvejen havde nok at bære paa, og hvor der i øvrigt ikke i Landets almindelige økonomiske Situation forelaa nogen Nødvendighed for Gennemførelse af en saa haardhændet Særbeskatning af et kriseram Et Erhverv. Vi tror derfor ikke paa denne Politik, vi betragter den som yderst uheldig, men vi maa jo akkviescere ved dens Resultater og Konsekvenser.

En af disse Konsekvenser er, at Staten maa træde til som Financier af forholdsvis beskedne Nyanlæg. Vi mener, at Forholdene burde have været saadanne, at Landbruget selv kunde have bekostet disse Nyanlæg. Det er altsaa Landbrugets økonomiske Situation, der har bevirket, at dette Forslag er blevet nødvendigt.

Under de givne Forhold kan jeg kun sige, at vi mener, der er meget i dette Lovforslag, som bevirker, at vi kan medvirke til dets Gennemførelse. Der er mange Ting deri, som tiltaler os, fordi det, det drejer sig om i den givne Situation, er ogsaa dette at mobilisere det danske Lands materielle Hjælpemidler fuldt ud. Derfor kan jeg, som sagt, tilsige mit Partis Medvirken til Lovforslagets videre Behandling, men i al Almindelighed vil jeg advare mod at fortsætte en Politik, som udelukker, at Landbruget selv bliver i Stand til at følge med i den tekniske Udvikling og selv bekoste de nødvendige Nyanlæg.

Angaaende Lovforslagets enkelte Paragraffer stilles der i § 1 5 Mill. Kr. til Raadighed, men jeg forstaaer, at dette Beløb ikke er fastsat mere strengt, end at der, hvis der bliver Brug derfor, kan være Mulighed for en Forhøjelse af Beløbet. Det kan jeg kun være tilfreds med.

Ligeledes synes Fordelingen i § 2 rimelig og rigtig. Det er med Tilfredshed, jeg ser, at man ikke i dette Lovforslag er gaaet videre ad den Linie, man har gennemført dels i Loven om Grundforbedringsarbejder og dels i Loven om Staldhygiejne, nemlig at Laanene gaar ind forud for al anden Gæld. Jeg synes, det er rimeligt, man sætter de nye Laan bag ved de gamle, som det ogsaa er foreslaaet her.

Saa er Spørgsmaalet, om det i tilstrækkelig høj Grad bliver muligt for de enkelte